

Εκείνοι που έσπασαν τα δεσμά της άφρανης

Ο ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΤΑΚΤΗΤΑ ΤΗΣ ΣΩΗΣ Ο ΚΑΛΛΙΠΟΛΙΤΗΣ

Κων. Ι. Φίλανδρος

Το παιδί του σαγματοποιού που με την άτομική του θέληση μορφώθηκε και έγινε καθηγητής, για να καταλάβει κατόπιν ανώτερα πολιτικά αξιώματα.

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΥΣΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ

1^{ον}

Αυτοδημιουργός κοντά στους τόσους άλλους Έλληνες, αλλά με μία ξεχωριστή θέσι γιατί η δράσις του υπήρξε ποικιλόμορφη, ήτανε και ο πρό διμήνου αείνωνος αποθανών Καλλιπολίτης Κωνσταντίνος. 'Ιω, Φίλανδρος, δημοάρχος του Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου Πειραιώς. 'Ο Φίλανδρος ήτο φυσιογνωμία γνωστή στο ευρύτερον Έλληνικόν κοινόν γιατί κατέλαβε ύψηλα αξιώματα και γιατί τιμήθηκε στην κοινωνική του δράσι από διάφορες οργανώσεις.

Γιός σαγματοποιού φτωχού και αιώρου της Καλλιπόλεως της Θράκης ήτανε. Γεννήθηκε από γονείς δυσχερούς στην δυστυχία. Σε άχυροστρωμένη γαλουχήθηκε και σε μισοσκότεινο και υγρό καλύδι άναστήθηκε. Μέσα στις σκληρές αυτές οικογενειακές περιστάσεις άναδράσθηκε ο Κωνσταντίνος Φίλανδρος και χαλυβδώθηκαν η ψυχή του και τα νεύρα του για μία άποφασιστική έξορμησι για την κοτάκτησι της ζωής. Πάλαψε και πολέμησε γερά. Δοκίμασθηκε, έκιν δύνευσε αλλά στο τέλος ένίκησε. Στάθηκε πάντα δρής στις θυχές της ζωής και πολέμησε κατόπιστα σ' όλες τις αντιδρόστιες που του παρουσίαζον ή επί πολλά χρόνια άδυσώπητος τάχη του.

Πέθανε είπαμεν αείνωνος ο Κωνσταντίνος Φίλανδρος. Μά και ο θάνατος που τον βρήκε δεν τόλμυσε να τον άντικρύση κατά πρόσωπον. 'Απέφυγε την πάλη. 'Υπώλυν τον παραμόνευσε μέσα σ' αυτοκινητό του και εκεί που μίλαγε άμέριμνα μ' ένα δημοτικό του σύμβουλο τον άρπαξε. Ούτε πρόφθασε ν' άντικρύση το τρομερό φάσμα για να πολεμήση με τον Χάροντα.

Εκίνησε το μεσημέρι της Τριτης 13ης Αυγούστου από το σπίτι του, που βρίσκεται στην λεωφόρο Βασιλέως Κωνσταντίνου, ευδιάθετος. Δέχθηκε διάφορες επιτροπές συμπολιτών του οι οποίες του εξέθεταν διάφορα ζητήματα και άνάγκες του Δήμου 'Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου. 'Ο Φίλανδρος με προσοχή άκουγε όλες τις υποδείξεις και όλα τα παραπονοίαν των συμπολιτών του και κρατούσε λεπτομερείς σημειώσεις, για την ίκανοποίησιν των δικαίων αιτημάτων. Μιλούσε με καθαρία τη σκέψη και έδινε σαφείς και άνεκφυλάκτους κατευθύνσεις σε όλες τις υποθέσεις των δημοτών του.

Ο Κωνσταντίνος Ι. Φίλανδρος

Από το σπίτι του κατευθύνθη με το συνοδό του δημοτικό σύμβουλο στο άπέναντι ζαχαροπλαστείον ή «Αίγλη» του κ. Χρ. Ζαργάση. Εκεί, κατά τύχην, βρισκότανε κα ο υπογραφεύμενος. Χαιρέτισαμε τον Φίλανδρο ο οποίος χαριέστατα μās συνέστησε τον συνοδό του. 'Επειδή ζεύραμε σε γενικές τότε γραμμές την άξιοθαύμαστη σταδιοδρομία του τον παρακαλέσαμε να μās δώση στοιχεία της κοινωνικής του σταδιοδρομίας ή οποία ήτανε πασίγνωστον ότι δεν έσπερειτο ενδιαφέροντος.

'Ο άείμνηστος Φίλανδρος μās έκτύπησε στον ώμο φιλικά και με τη γνωστή του απλότητα μās είπε:

—'Εγώ δεν ήγινα και πολύ σπουδαίος. 'Υπάρχουν τόσοι άλλοι πιο άξιοθαύμαστοι...

Και γυρίζοντας μās συνέστησε τον δημοτικό σύμβουλό του προσθέντας:

—Αυτός εδώ που βλέπετε έσκαφτε στα νεύρα του και τώρα έχει άπέραντα νταμάρια. 'Εκεί περά τα βουνά είναι δικά του. 'Ος τόσο έμεις έπιμένουμε να μās δώση τις πληροφορίες της πολυκύμαντης ζωής του. 'Ο Φίλανδρος άφού σκέφθηκε λίγο μās είπε:

—'Εστω... Νά μη σας χαλδύσω το χατήρι. 'Ελάτε το άράδην στας 10 στο σπίτι κι' εκεί πίνουμε ένα ούζακι (το άγαπητό του ποτό) και τά λέμε.

Μαζί με το δημοτικό του σύμβουλο ο Φίλανδρος μπήκε σ' αυτοκίνητό του κι' έφυγε για την Άθήνα.

'Η άπροσδόκητος και πραγματικά ήρικιαστική έκπληξι μās ήτανε όταν την 10ην νυκτερινήν της ίδίας ήμέρας πηγαίνοντας στο σπίτι του είδαμε ορθάνοικτη την πόρτα της εισόδου στην οποία εύρισκετο το σκέπασμα του νεκρικού φερέτρου.

'Ολόκληρη ή Πειραική κοινωνία άκουσε με θαυμά θλίψη την άπόλεια του Φίλανδρου. Παρ' όλον ότι ήτο δημοάρχος του 'Αγίου Γεωργίου Κερατσινίου είχε άναπτύξει στον Πειραιά κατά την όκταστή του παραμονήν σ' αυτόν εύρυτάτην κοινωνικήν δράσιν.

Δέν άπαιε καμμία κοινωνική προσέγγιση χωρίς ν' άναμιχθή εις αυτήν. 'Ητο προθυμότητος και έξυπηρετικός σε όλες τις φιλοφροσύνες και παιρματικές οργανώσεις. Συνέδραμε σπουδαίως την «Φιλικήν 'Εταιρείαν των Νέων» ή οποία επί σειράν ετών έμύφωσε με τάς Νυκτερινάς Σχολάς εκατοντάδας έργοποπιδών και εργατοκοριτσιών.

Πρέπει να σημειώσουμε πως ο Φίλανδρος δεν είχε ξεχάσει το ξεκίνημά του. Πάντοτε είχε υπ' όφει του ότι ο πατέρας του ήτο σαγματοποιός και ότι και αυτός ήπράττεισε ζυπόλυτος και ότι πολ' λες νύκτες πλάγισσε στα σανίδια του κρεβάτιού του πεινασμένος και πικραμένος. Τις στερήσεις και τις δοκιμασίες της νεανικής του ζωής τις θεωρούσε—και πολύ δικαία—ως τίτλους τιμής. 'Όπου και να βρισκότανε εξιστορούσε τη ζωή του. Τόν είγαμε άκούσει πολ' λες φορές να μιλά μέσα από την ψυχή του και είχαμε δη τα μάτια του να δακρύζουν από συγκίνησι γιατί κατάρθωσε έπειτα από τις τρομερές δοκιμασίες της ζωής του, και τούς κατατρεγμούς των περιστάσεων να επιπλεύση, να σταδιοδρομήση και να επικρατήση.

'Αγαπούσε λοιπόν από τα μύχια της καρδιάς του τούς εργαζομένους και τούς διοπταλιόντας. Του πλησίαζε, τούς ένεθάρυνε και τούς συνέδραμε υλικά, έφ' όσον του επέτρεπαν τα άτομικά του οικονομικά. Γιατί πρέπει να πούμε κι' αυτό: Μπορεί ο Φίλανδρος να άνέθηκε στα άνώτερα αξιώματα της πολιτείας και να τιμήθηκεν έξαιρετικά. Μά παρ' όλα αυτά πέθανε πτωχός. Δέν ένωούσε τον πλούτον και δεν κατάρθωνε να μη στην ουσίαν της χλίδης. Αι περιστάσεις είχαν εύρεθί για να γίνη πλούσιος.

Δέν τά κατάφερε όμως: Αυτή του την άνικανότητα την διεκήρυξε: —'Όλα μπορώ να τά παραδεχθώ πως μπορώ να γίνω μά ένα άρνιέμαι: Τό πως είναι δυνατόν ο Φίλανδρος να γίνη πλούσιος.

Γ. ΜΠΟΥΚΟΥΒΑΛΑΣ

ΑΥΡΙΟΝ: 'Η συνέχεια.

Χρονικά 18 only

1940

Αρ. 3276
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΑΘΗΜΕΡΙΟΝ

τερματίζονται συνη-
έπιστροφής των έ-
φών' εις τὰς ώχυρω-
των έν πάση ταχύ-
ς είνε εις θέσιν να-
ς σχετικές ανακοι-
ηλεγραφικώς και από
ντος ελαχίστων μό-
α τό τέλος της συγ-

ος των ναυτικών
δυνάμεων—συνεχίζει
έπιστρέφει συνηθως
του μόνον άφού πα-
αι τινες από της
δηλαδή άφού φέρη
θ' όλην την γραμμήν
ειν, ήτις τώ έχει ά-
α διαδιδάση άμέσως
θα πρέπει να κάμη
συρμάτου, πράγμα,
άπετέλει μέγα μειο-
ει θα παρείχε μεγά-
εις τον έχθρόν».

Σ
ΠΕΡ
Υ
ΙΑΝΙΑΣ
ΚΑΙ ΚΡΙΣΕΙΣ

ημερ'ς» τονίζει ότι
ην ο Ισπανίαν
άπε την στα-
ο θεμελιωδών συνο-
ράνο Σούνερ έσχεν
με τους ιθύνοντας
Απτόν άποτέλεσμα
εν ή ανάθεσις από
ράνκο εις τον συν-
εργάσθη επί πολλά
ως της εξωτερικής
νδειξις έμπιστοσύ-
εν όμφιβολίαν και
την στιγμήν ταύ-
ς ή άποφασιστική
την έν τή Μεσο-

δούν τουτο θα γίνει εν συν-
σμή με τας Ιταλικάς δυνάμεις, ίσιν.

Έκείνοι πού έσπασαν τὰ δεσμά της άφανείας

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ 'Ο Καλλιπολίτης

Κων. Ι. Φίλανδρος

Το παιδί του σαγματοποιού πού με την άτο-
μική του δέλησι μορφώθηκε και έγινε καθη-
γητής, για να καταλάβη κατόπιν ανώτερα
πολιτικά αξιώματα.

1940 18 0 1940
Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΠΟΥ ΠΕΡΙΦΡΟΝΟΥΣΕ ΤΟΝ ΠΛΟΥΤΟ

1^{ον}

Αυτοδημιούργητος κοντά στους
τόσους άλλους Έλληνες, αλλά με
μιά ξεχωριστή θέση γιατί ή δρα-
σις του υπήρξε ποικιλόμορφη, ή-
τανε και ο πρό διμήνου αίφνidia
άποθανών Καλλιπολίτης Κωνσταν-
τίνος Ιω. Φίλανδρος, δήμαρχος
του Αγίου Γεωργίου Κεραταινίου
Πειραιώς. 'Ο Φίλανδρος ήτα φυσί-
ογνωμία γνωστή στο εύρύτερον
Έλληνικόν κοινόν γιατί κατέλαβε
ύψηλά αξιώματα και γιατί τιμήθη-
κε στην κοινωνική του δράσι από
διάφορες οργανώσεις.

Γιός σαγματοποιού φτωχού και
αμοιρου της Καλλιπόλεως της Θρά-
κης ήτανε. Γενήθηκε από γονείς
δυθισμένους στην δυστυχία. Σε ά-
χυροστρωμένη γαλουχήθηκε και σε
μισροκάτεϊνο και ύγρο καλύδι ά-
ναστήθηκε. Μέσα στίς σκληρές αυ-
τές οικογενειακές περιστάσεις, άν-
δρώθηκε ο Κωνσταντίνος Φιλάν-
δρος και χαλυδώθηκαν ή ψυχή
του και τὰ νεύρα του για μιά ά-
ποφασιστική εξόρμησι για την κα-
τάκτησι της ζωής. Πάλαψε και
πολέμησε γερά. Δοκιμάσθηκε, έκιν
δύνευσε αλλά στο τέλος ένίκησε.
Στάθηκε πάντα δρβιος στίς θύε-
λες της ζωής και πολέμησε κατά
στηθα σ' όλες τις αντιξοότητες
πού του παρουσίαζεν ή επί πολ-
λά χρόνια άδυσώπητος τύχη του.

Πέθανε είπαμεν αίφνidia ο Κων-
σταντίνος Φίλανδρος. Μα και ο θά-
νατος πού τον θρήκε δεν τόλμησε
να τον άντικρύση κατά πρόσωπον.
'Απέφυγε την πάλη. 'Υπούλα τον

Ο Κωνσταντίνος Ι. Φίλανδρος

παραμόνευσε μέσα στ' αυτοκίνητό
του και εκεί πού μίλαγε άμέριμνα
μ' ένα δημοτικό του σύμβουλο τον
άρπαξε. Ούτε πρόφθασε ν' άντι-
κρύση το τρομερό φάσμα για να
πολεμήση με τον Χάροντα.

(Συνέχεια εις την 3ην σελίδα)